

Težak položaj invalida Ombudsmeni zaprimili 46 žalbi. U Sarajevu zaprimljene 23 žalbe, u Banjoj Luci 15, u Mostaru sedam te jedna žalba u Livnu

UPOZORENJA OMBUDSMANA BIH: Invalidima onemogućeno pravo na slobodu kretanja

Zlatko Tulić // SARAJEVO

U Odjelu ombudsmena BiH za praćenje i ostvarivanje prava osoba s invaliditetom u 2018. godini zaprimljeno je 46 žalbi. U sarajevskom uredu zaprimljene su 23 žalbe, banjalučkom 15, mostarskom sedam i jedna žalba u livanjskom uredu.

Analizom žalbi utvrđeno je da se najveći broj odnosi na tretman osoba s mentalnim i intelektualnim poteškoćama u ustanovama u kojima su smještene, nabavu medicinskih pomagala, duljinu trajanja postupka pred nadležnim tijelima prilikom ostvarivanja pojedinačnih prava iz zdravstvene i socijalne zaštite, arhitektonske barijere, nemogućnost praćenja postupka slijepih/slabovidnih osoba i dr.

Problem pristupačnosti

U protekloj godini izvjestan broj obraćanja odnosio se i na neinformiranost u pogledu načina ostvarivanja pojedinačnih prava. Česta mijenjanja podzakonskih

I DALJE JE PRISUTAN PROBLEM PRISTUPAČNOSTI PROSTORA I KORIŠTENJA JAVNIH PRIJEVOZA I USLUGA

Pristupačnost je problem na koji već niz godina ukazuju ombudsmeni u svojim godišnjim izvješćima. I dalje je prisutan problem pristupačnosti prostora, korištenja javnog prijevoza, usluga i komunikacija prilagođenih osobama s invaliditetom.

Svako saznanje da pristup koji je napravljen nije u skladu sa standardima dovoljan je dokaz da ombudsmeni alarmiraju nadležne inspekcije koje utvrđuju osnovanost navoda te poduzimaju mjere iz svoje nadležnosti.

Osjetljiva populacija

S obzirom na osjetljivost populacije osoba s invaliditetom, i u okolnostima kada su te osobe zaposlene, susreću se s mnogim preprekama glede pristupa radnom mjestu, ali i glede osnivanja radnog odnosa. Potrebno je provesti adekvatne kontrole i zakonske obveze svih poslodavaca da u slučaju nezapošljavanja osoba s invaliditetom plate odgovarajuću naknadu u skladu sa zakonskim propisima entiteta.

akata kojima se definiraju procedure ostvarivanja pojedinih prava, neadekvatna objava i informiranost građana dovodili su do nezadovoljstva građana, a to se odnosi na način dobivanja uputnice

za topličko liječenje, refundaciju troškova liječenja, participaciju za zdravstvenu uslugu za osobe sa 100-postotnim invaliditetom, pristup ginekološkim i stomatološkim uslugama, kategorizaciju,

različito tretiranje osoba s invaliditetom u pogledu ostvarivanja prava s obzirom na uzrok nastanka invalidnosti, neizvršavanje odluka Europskog suda za ljudska prava u Strasbourgu i sl.